

Terror

Seks timer efter bombesprængningen på Jaffa Street den 3. marts leder man stadig efter små legemsdele blandt glassplinterne i bagerbutikken, som blev raseret ved sprængningen. – Blandt ortodokse jøder er der dannet et specielt udrykningskorps, der har som opgave at samle legemsrester sammen.

Dagspressen har givet en fyl- dig beskrivelse af de modby- delige terrorangreb i Israel, hvor selvmordsbombemænd fra den palæstinensiske orga- nisation Hamas har taget over 60 personer med sig i døden og såret adskillig flere. Søn- dag den 25. februar kom den første busbombe i Jerusalem. Søndagen efter, den 3. marts, kom den næste – i samme buslinie, nr. 18, og på næsten samme tidspunkt søndag mor- gen. Dagen efter, mandag den 4. marts kom så bomben uden for et forretningscen- trum i Tel Aviv.

Hvornår dukker de næste selvmordsbombemænd op i en bus eller ved et forretnings- kvarter, spørger man i Israel? Og sådan spørger man vel og- så i Danmark, hvis man har pårørende i Israel eller selv står for at skulle rejse til Israel.

I sidste nummer af avisen skrev vi med henblik på faren for terrorisme i Israel bl.a.: »Når alt tages i betragtning, er det farligste trafikken – sådan som det også er i de fleste andre lande.«

Der er al mulig grund til at gentage dette. Holder vi op med at tage til Israel af frygt for terrorisme, har terrorister- ne sejret. Den følelse af af- magt, man har, når man som tilskuer ser på oprydningsar- bejdet efter den anden bom- besprængning i Jerusalem, kan vendes til solidaritet med dem, som stadig kæmper for freden i Mellemøsten.

Og ikke mindst: lad os fort- sat bede for freden i området samt for vore medarbejdere, så de med frimodighed kan fortsætte deres arbejde uden frygt.

Kai Kjær-Hansen

Den kristne boghandel The Torch (Faklen) fik smadret sit ud- stillingsvindue ved bombesprængningen søndag den 3. marts. Ved middagstid er man i gang med at sætte et nyt vindue i.

Korsfæstelse og kors

Artiklen er fra Kai Kjær-Hansens studieudgave af Matthæus-evangeliet.

Den forhandles af Forlaget Savanne (tlf. 74 56 22 33) og koster kr. 200.

Perseme havde opfundet den barbariske henrettelsesmåde. Grækerne brugte den, således Alexander den Store. Romerne fulgte i deres spor. Almindeligvis var det ikke-romerske borgere – og især slaver – der fik denne straf for grove forbrydelser og oprør. Dog findes der enkelte eksempler på, at også romerske borgere blev korsfæstet for højforræderi. I de områder, som var besat af romerne, blev korsfæstelse ofte taget i anvendelse mod politiske oprørere.

Den romerske statholder i Syrien, Quintilius Varus (år 6-4 f.Kr.) lod fx 2000 rebelske jøder korsfæste omkring Jerusalem. Tidligere havde Alexander Jannæus (år 103-76 f.Kr.) ladet 800 farisæere korsfæste, et tegn på at en jødisk hersker kunne tage denne »hedenske« henrettelsesmåde i anvendelse over for med-jøder. Det er uvist, om

Herodes den Store (år 37-4 f.Kr.) har anvendt denne form for dødsstraf. Josefus rapporterer ikke om det.

Under og efter den jødiske opstand mod romerne i år 66-70 e.Kr. blev tusindvis af jøder henrettet ved korsfæstelse.

En korsfæstet mand fra Givat ha-Mivtar

Lidt nord for Jerusalem, i Givat ha-Mivtar, blev et skelet

af en korsfæstet mand fundet i 1968. Naglen, der var hamret ned i venstre hæl, var stadig forbundet med hælen. Naglen havde bøjet sig, da den gik ind i pælen.

Forskellige undersøgelser, deriblandt medicinske, har ført nogle til den antagelse, at manden har været omkring 26 år og 167 cm høj og er blevet korsfæstet af romerne. Korset var af oliventræ. Man

har brugt små træstykker af pistacie- eller akacietræ som en slags skiver på nagleme for at forhindre kødet på underarmene i at glide ud over naglerne.

En rekonstruktion af, hvordan en korsfæstelse foregik, ser således ud:

- Den dømte har efter at være blevet pisket båret tværbjælken ud til henrettelsesstedet.

- Liggende på jorden er naglerne hamret igennem mandens underarme og ind i tværbjælken, som derefter er fastgjort på den lodrette pæl.

- Derefter er en nagle hamret igennem hans hæl; hans bagdel har støttet på en lille træklods, der har været hamret eller bundet til pælen.

Den lille træklods, som den korsfæstedes bagdel kunne støtte på.

- Kroppens vægt, som nu har hvilet på armene, har måske bevirket, at underarmene er blevet sønderrevet op til håndleddene.

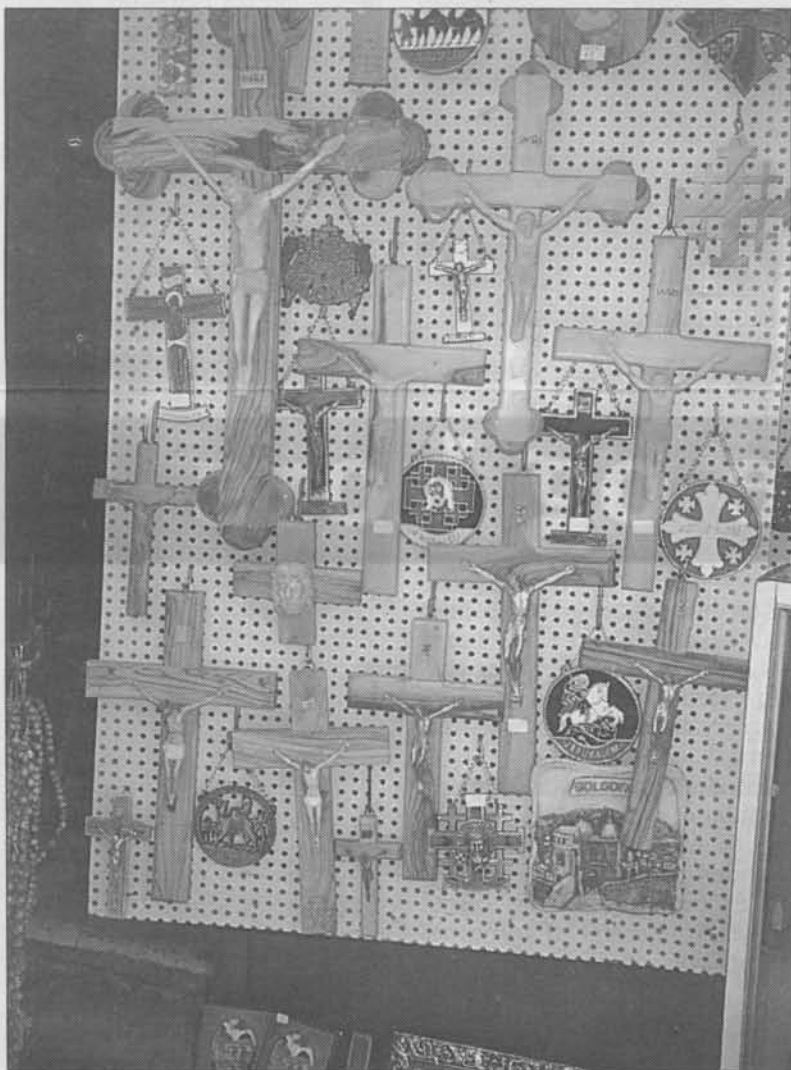
- Døden er indtrådt ved en langsom og pinefuld kvælning.

- Overvej det forhold, at der ikke skal stilles et konkurrenceforhold op mellem hvor meget og hvor længe andre korsfæstede har lidt i forhold til Jesus. Det afgørende er, hvilken betydning Jesu lidelse og død har for andre.

»Jesus jødernes konge«. Rekonstruktion af Jesu kors – fra den bibelske have mellem Betlehem og Jerusalem

Ja, jeg tror på korsets gåde

sikkert: At netop jeg tror på korsets mysterium, skyldes ikke mig selv. Jeg er ikke sammensat på en særlig måde, som gør mig mere modtagelig for korsets evangelium end andre. Intet menneske er mere disponeret for dette end andre.

Som den, der er kommet til tro på korsets gåde, er man den første til at bekende, at ens hjerte var hårdt som granit.

Nogle mægtige klipper skulle først væltes til side.

Nogle isbjerge skulle først smeltes.

I en af vore skønneste passionssalmer kommer dette netop til udtryk. Underet er sket, så man kan istemme bekendelsen, at man tror på korsets gåde – og mysteriet er bibeholdt:

*»Dog jeg tror: af dine vunder
væld udsprang til stort
vidunder,
mægtigt til hver sten at vælte,
til isbjerge selv at smelte,
til at tvætte hjertet rent!*

*Derfor beder jeg med tårer:
Led den ind i mine årer;
floden, som kan klipper vælte,
floden, som kan isbjerg smelte,
som kan blodskyld tvætte af!*

*Du, som har dig selv mig givet,
lad i dig mig elske livet,
så for dig kun hjertet banker,
så kun du i mine tanker
er den dybe sammenhæng!*

*Skønt jeg må som blomsten
visne,
skønt min hånd og barm må
isne,
du, jeg tror, kan det så mage,
at jeg døden ej skal smage,
du betalte syndens sold!*

*Ja, jeg tror på korsets gåde,
gør det, frelser, af din nåde.
Stå mig bi, når fjenden frister!
ræk mig hånd, når øjet brister!
Sig: Vi går til Paradis!»
(Hil dig, frelser og forsoner!
DDS 167).*

Kai Kjær-Hansen

Aldrig bliver man færdig med korsets gåde. Korset med den korsfæstede Jesus, og det tomme kors, som den korsfæstede er taget ned fra, bliver ved med at tale. Begge dele taler om Guds store kærlighed. Begge dele taler om et mysterium, jeg ikke fuldt ud kan trænge ind i og alligevel ikke kan leve foruden. Og jo mere man forsøger at trænge ind i dette mysterium, desto mere går det uforklarligt store op for en.

Andre kalder det idioti, dårskab og galskab. Paulus kalder ordet om korset en kraft for dem, som frelser. Nogle ser kun galskaben i Guds dårskab; kristne ser visdommen i Guds dårskab. Nogle ser kun svagheden i

korsets nederlag. Kristne ser kærlighedens sejr i Guds svaghed.

»For Guds dårskab er visere end mennesker, og Guds svaghed er stærkere end mennesker« (1 Kor. 1,25).

Jeg erklærer korsets ord for galskab, hvis jeg lever mit liv uden at klynge mig til det. Jeg erklærer det for et godt iscenesat skuespil, hvis jeg lever mit liv, som om korset ikke betyder noget. Uanset hvor sympatisk indstillet jeg end kan være over for det kristne budskab, spotter jeg alligevel Guds kærlighed, dersom denne kærlighed fra korset ikke gør sin virkning i mig.

Og når jeg klynger mig til korsets ord, så véd jeg en ting